

АКТЬОР

На Иван Чаушев

Автор - Петър Марев
2014 г.
Хасеново

В този двайсети век на парадокси и на полети космични,
неуловен в стих и щампа Хамлет продължава да живей.
Пътят му пресичат мургави Елени с профили себични
и една усмивка тънка върху тънки устни хладно грей.
А в сънят му нощем идват с леки стъпки образи познати
и по устните му лепне от сценични ласки блудкав вкус.
Той достига истините вечни все със овехтели дати
и житейската си роля само не познава наизуст.
Вгледан в чашата с коняк оранжев като цвят на южен залез
и от гълъб влюбен скрил във длан горещо слънчево перо.
Не разбра до днес, че в бурите, а не след тях е нужен завет,
че у всекиго живее по един наивен Пиеро.
Светлините гаснат. Рампата край него погледи люлеят
и изгряват несънувани слънца. Загадъчни звезди
тегнат със една обреченост позната. А у теб живеят
неоткрили своята сцена неосъществените мечти.
А във нощите студени между толкова жени далечни,
търпеливо го очаква най-нетърпеливата от тях.
И докрай, докрай не проумява, че над него тегне вечно
изпитанието да пътува през сълза и бистър смях.
Днес векът е ясен и суров. Да бъдеш, или да не бъдеш!
И в този век така практичен, понякога скован от жал,
той очаква с болка и със радост неотменната присъда,
че най-хубавата своя роля, още не е изиграл.